

7 юлий/25 юний, четвъртък. Ранна студена баня, ала въздухът е топъл. При закуската имаме изненада: пристигнаха Thielau и Бурианъ. Thielau: Collectivnote der Mächte, Vorbereitungen für Sistov, Verhältniss zur Pforte, möglicher Ankauf Ost Rumeliens um einige Millionen francs (geschickte Operation in Constantinopel), Dank an Vertreter der Mächte und an Nihad [колективна нота на силите, приготовления за Свищовъ, отношенията къмъ Портата, възможното откупуване на Източна Румелия за нѣколко милиона франка (изкусна сдѣлка въ Цариградъ), благодарностъ на представителите на силите и на Нихадъ]. Разговорите върху всичко това се водиха у Стоилова и у мене (бѣхме двамата сами). Той се обърна къмъ мене: „Ihnen gehört ein grosser Theil des Verdienstes, die Organisation, das System“ [на Васъ се дължи голѣма частъ отъ заслугата, организацията, системата]. Хитрово телеграфира au clair въ Петроградъ за изборите. Желѣзковичъ телеграфира за задържането на военните подкомисари за времето по събиране на десетъка. Константиновичъ телеграфира за народните представители, 4 либерали и 2 douteux [съмнителни], кои сж тѣ, Стойчовъ и може би Каракановски, за които никой не знае?—На обѣдъ бѣха Боборикинъ, майоръ Поповъ отъ Шуменъ. Подиръ обѣдъ пристигнаха отъ Одеса Мариновъ и Увалиевъ.—Въ Търново Хитрово говорилъ на Стамболова за предателството на chefs de partie [партийните водачи], съобщили на в. Standard за пристигането на руски офицери и пушки; Стамболовъ му съобщилъ за заминаването на много интелигентни сили въ Румелия, Хитрово отговорилъ, че не допуска, въ България остава много какво да се яде. Хитрово разпрати за подадения (нему) женски адресъ въ Габрово, за отнемането на конституцията, на чело съ една стара баба facile à pleurer [готова да заплаче], нито дори знаели какво собствено искатъ. Подиръ пладне дохожда французският вицеконсулъ, за училището на шпаньолиците. Прошекъ съ Емлеръ. Пристигна Копиткинъ. Dîner, дипломатите, Лисевичъ, Колони (получилъ отъ княза табакерка и споредъ собствените му думи подмладилъ се съ 20 години), Поповъ шумненецъ, Панайотовъ, 2 турци, Мишайковъ, 1 ерменецъ и 1 грък (князятъ смѣташе тѣзи двамата за братя, малоазийски типове), полскиятъ инженеръ. Бѣше набито. Князътъ чрезъ Thielau говори много съ турците. Gebet-musik. Като си отидоха гостите, излѣзохме надъ брѣга. Съ Буриана и Riedesel сподѣлихме исторически реминисценции за Варненско. — Братътъ на Люцканова, wackerer Cavallerieoffizier im Regiment [храбъръ навалерийски офицеринъ въ полка], се отличилъ въ борбата съ разбойниците лани. Подиръ вечеря бѣхъ пакъ съ Стоилова и съ руския капитанъ на раховската дружина, той разказа какво е видѣлъ като подкомисаръ въ Кюлевченско; миналъ презъ тамъ агитаторъ и разпращалъ на селяните: ще имате князе